

4. Korytska, H. (2011), A. Kashchenko: Literaturnyi portret [monohrafiia], [A. Kashchenko: Literary Portrait [monograph], Aktsent, Zaporizhzhya, Ukraine.
5. Kukharenko, V. A. (2004), Interpretatsiia tekstu, [The Text Interpretation], Nova Knyha, Vinnytsia, Ukraine.
6. Literaturoznavchyi slovnyk-dovidnyk (1997) / Hromiak, R. T., Kovaliv Yu. I. ta in. [Literary Dictionary-Directory], VTS Akademiia, Kyiv, Ukraine.
7. Pentyliuk, M. I. (1994), Kultura movy i stylistyka: Probnii pidr. dlia himnazii humanit. profilu [Language Culture and Stylistics], Vezha, Kyiv, Ukraine.
8. Ukraïnska literaturna entsyklopediia: v 5 t. (1990) / Instytut literatury im. T. H. Shevchenka AN URSR, T. II : D–K [Ukrainian Literary Encyclopedia: in 5 volumes], Ukraïnska radianska entsyklopediia imeni M. P. Bazhana, Kyiv, Ukraine.
9. Fedoriv, R. (1996), Istorychna romantyka ta natsionalna svidomist [Historical Romantic and National Consciousness], Dzvyn, №10–12, pp. 107–110.
10. Shevchuk, V. (1990), Doroha v tysiachu rokiv: Rozdumy, statti, ese [The Road of a Thousand Years: reflections, articles, essays], Rad. pismennyk, Kyiv, Ukraine.
11. Shudrya, M. (1991), Spivets kozatskoho ordena / Mykola Shudria // Kashchenko A. Opovidannia pro slavno Viisko Zaporozhke nyzove [The Songster of the Cossacks Order], Sich, Dnipropetrovsk, Ukraine.

УДК 811.161.2'01:81'367.622

ТВОРЕННЯ ІМЕННИКІВ ЗІ ЗНАЧЕННЯМ ОПРЕДМЕТНЕЇ ДІЇ В ДАВНЬОРУСЬКОУКРАЇНСЬКІЙ МОВІ XI–XIII ст.

(СУФІКСИ -ик, -ьк)

Коваль О.Ю., аспірант

*Запорізький національний університет,
вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, Україна*

Lenakoval177@yandex.ua

В українській мові XI–XIII ст. віддієслівні іменники зі значенням предметної дії могли утворюватися за допомогою суфіксів -ьк, -ик, що виникли з праслов'янського форманта -ьје. Суфікс -ьје від кожного дієприкметника утворював абстрактний іменник з -ьје, -пье, -тьје. Розглядувані девербативи на -ик, -ьк описано в лексико-словотвірних групах: іменники на позначення різних видів діяльності людини (інтелектуальної, комунікативної, трудової, професійної); назви звукових процесів; утворення, що вказують на переміщення, пересування; найменування морально-етичних понять і відносин; назви обрядів, звичаїв, традицій.

Ключові слова: словотвірна структура, віддієслівні іменники, девербативи, предметна дія, лексико-словотвірні групи.

ОБРАЗОВАНИЕ СУЩЕСТВИТЕЛЬНЫХ СО ЗНАЧЕНИЕМ ОПРЕДЕМЕНОГО ДЕЙСТВИЯ В ДРЕВНЕРУССКОУКРАИНСКОМ ЯЗЫКЕ XI–XIII ст.

(СУФФИКСЫ -ик, -ьк)

Коваль Е.Ю., аспирант

Запорожский национальный университет, ул. Жуковского, 66, г. Запорожье, Украина

В украинском языке XI–XIII ст. отглагольные существительные со значением предметного действия могли образовываться с помощью суффиксов -ьк, -ик. Суффикс -ьје от любого причастия образовывал отвлеченное существительное на -ьје, -пье, -тьје. Рассматриваемые девербативи на -ик, -ьк описаны в лексико-словообразовательных группах: существительные, обозначающие разные виды деятельности человека (интеллектуальную, коммуникативную, трудовую, профессиональную); названия звуковых процессов; образования, которые указывают на перемещение, передвижение; наименование морально-этических понятий и отношений; названия обрядов, обычаев, традиций.

Ключевые слова: словообразовательная структура, отглагольные существительные, девербативи, предметное действие, дериваты, лексико-словообразовательные типы.

**FORMATION OF NOUNS WHICH MEAN OBJECTIFIED ACTION
IN THE OLD RUSSIAN-UKRAINIAN LANGUAGE IN THE XI–XIII CENTURY
(SUFFIXES -иѣ, -ьѣ)**

Koval O.Yu., postgraduate

Zaporizhzhya National University, Zhukovsky str., 66, Zaporizhzhya, Ukraine

Verbal nouns of objectified action form a significant group of vocabulary in the Ukrainian language in the XI–XIII century. These derivatives could be formed with such suffixes as -иѣ and -ьѣ, that arose on the basis of affix -ьје, which was inherited from the proto-Slavic language of the Indo-European -iō. Suffix -ьје in proto-Slavic language was formed by abstract nouns and status of the primary past participles. The affix -ьје underwent left-sided extension due to the dual motivation. Each passive participle formed an abstract noun of neuter gender on -ьје, -нъје, -тъје. This derivational type is characterized by unrestricted production. Derivatives -ьѣ, -иѣ with the meaning of objectified action, of the considered period, described in the lexical groups. They are nouns which indicated different types of man activity (intellectual, communication, working, professional); these forms point to physiological and psychological processes; ceremonies, customs and traditions; these deverbatives mean transference, movement; the name of moral and ethical, concepts and relations, the name of sound processes. Verbal nouns on -тъје, -нъје, with the meaning of objectified actions were quite productive. They formed a rich and complex system of lexical groups. This consequently was the prerequisites for further development of word–formative structure of the Ukrainian language.

Key words: derivational structure, verbal nouns, deverbatives, objectified action, derivatives, word–formation types.

Віддієслівні іменники становлять граматичний клас іменників, «своєрідність якого полягає в поєднанні деяких елементів дієслівної семантики з категорійними значеннями іменника» (*садити – сад, грюкати-грюкання*) [5, с. 46].

Мовознавці приділяли значну увагу дослідженню словотвірної структури та семантики віддієслівних іменників і в діахронічному (П.І. Білоусенко, С.П. Бевзенко, Л.Л. Гумецька, І.І. Ковалик, А.Ю. Кримський, А.В. Лагуніна, А.В. Майборода, О.М. Максимець, В.В. Німчук), і в синхронічному (В.В. Виноградов, К.Г. Городенська, В.П. Олексенко) аспектах, у ракурсі окремих словотвірних типів (П.І. Білоусенко, М.П. Лесюк, В.В. Лопатін, Г.М. Рацинська), розглядали їхню семантичну та морфологічну валентність (М.О. Кравченко), структурно-семантичні розряди (М.П. Лесюк, О.М. Пелехата, Л.М. Третьевич).

Помітне місце в системі девербативів давньоруськоукраїнської мови посідають іменники зі значенням опредметненої дії, що творилися за допомогою суфіксів -ьѣ, -иѣ.

Ці похідні виникли на базі суфікса -ьје, успадкованого праслов'янською мовою з індоєвропейського -iō [8, с. 86]. Цей суфікс був властивий субстантивованим прикметникам середнього роду [6, с. 188–189].

Суфікс -ьје в праслов'янській мові творив назви дії і стану від первинних пасивних дієприкметників минулого часу, наприклад: **bitьje* «биття» від **bitь* < **biti*; **vezьnje* < **vezьnъ* < **vezti* «везти»; **ęтьje* < **ęть* < **ęti* «захоплення» [8, с. 85]. Унаслідок подвійної мотивації (**dělъnje*, **dělъnъ* < **dělati*, **byтьje*, **byть* < **byti*;) формант -ьје зазнав лівобічного поширення. Від кожного дієприкметника творився абстрактний іменник середнього роду з -ьје, -нъје, -тъје: **nacętije* < **nacęть*; **pętije*, **vъspętije* < **pęть* < **pęti*, **bytije* < **byть*; **javlenije* < **javlenъ* [7]. Дослідники стверджують, що цей словотвірний тип у праслов'янській мові характеризується необмеженою продуктивністю, тому що абстраговані форманти -тъје, -нъје розширили діапазон похідних із цим суфіксом. Вони утворювали іменники від дієслів будь-якого типу дієвідмін [8, с. 85], навіть якщо пасивні дієприкметники минулого часу не вживалися від цих дієслів [3, с. 288].

Мета статті – здійснити опис словотвірної структури та лексико-словотвірних типів девербативів на **-ък, -ик** зі значенням опрідметненої дії в давньоруськоукраїнській мові XI–XIII ст.

В досліджуваних джерелах зазначеного періоду похідні представлені значною кількістю лексико-словотвірних груп.

1. Найменування звукових процесів: **пѣтиє** (1073 СлРЯ XV 28) «щебетання, свист (про птахів)» та «спів» (**пѣти**); **кликаник** (1296 СДЯ IV 218) «крик» (**кликати** «кричати»); яко же бо змии страшен **свистанием** своимъ (XIII ДЗ 66) (**свистати**).

2. Утворення на позначення інтелектуальної діяльності людини: **Ѹхыщреник** (1073 Ср III 1331) «міркування, вигадування» від **Ѹхыщрѣти** «міркувати, вигадувати» з відтинанням дієслівного суфікса **-ѣ-**; **Ѹченик** (1073 1335) «настанова»; «повчання, проповідь» (XI 1335) або «вивчення» (1118/1377 1335), «навчання» (1118/1377 1334); **гавеник** (XI 1634) «усвідомлювання, пояснення» (**гавити** «показати, звернути увагу»), пор. **гавление** (XI 1635) «з'явлення» (**гавлатиса** «з'являтися»); **Ѹпралление** (XI 1250) «виправлення» (**Ѹпралмити**); **Ѹвѣдѣник** (XII 1125) «пізнання» (**Ѹвѣдѣти** «пізнати»); **ѸмѸдреник** (XII 1210) «міркування» (**ѸмѸдрити** «наділяти мудрістю»); **домышленик** (1284 СДЯ III 52) «домислювання» від **домышлати** з відтинанням **-а-**; **вѣнатиц** (XIII СДЯ II 196) «засвоєння, сприйняття» (**вѣнати**).

3. Віддієслівні іменники, що вказують на комунікативну діяльність людини: **Ѹкореник** (1096 Ср III 1181) «докір» від **Ѹкорити**; **хваленик** (1096 1363) «похвала»; **глаголаніє** (XI СлРЯ IV 25) «говоріння» (**глаголати**); **моленіє** (XI IX 243) «моління» (**молити**); **прошеніє** (XI XXI 10) «просьба, мольба» (**просити**); **Ѹташненик** (1263 Ср III 1350) «роз'яснення» (**Ѹташнати**); **изреченик** (1284 СДЯ IV 89) «вимовляння» (**изрековати, изречи**); **вопрошаніє** (XIII СлРЯ III 27) «розпитування, прохання» (**вопрошати**); ...начнемъ бити в сребреныя органы во **извѣстіє** мудрости (XIII ДЗ 53) «оповіщення, повідомлення (дзвоном)» (**извѣстити** «повідомити»).

4. Девербативи є назвами обрядів, звичаїв, традицій: **Ѹмъвеник** (1056-1057 Ср III 1213) «обряд обмивання ніг» від **Ѹмъвети**; **Ѹневѣщеник** (1097 1227) «заручини» (**Ѹневѣстити** «призначити в наречені»); **яко ивца на заколеньк** (1118/1377 ПВЛ 101) «заколювання» (**заколоти**); **по крїцнѣи же приведе ирїцу на браченъє** (1118/1377 111) «шлюб, одруження» (**брачити**) та «обряд хрещення» (**крещати**); **обрѣзанъє оудовъ** (1118/1377 85) «обряд обрізання»; **не възвраташетса в ирѣвъ до ѡ(т)пѣтъя** (1118/1377 190) «обряд відспівування» (**ѡ(т)пѣти**); **святаа Елена крестъ поставила кипарисенъ велик на прогнаніє бѣсомъ** (XII ХД 30); **жъреник** (1280 СДЯ III 1273) «жертвопринесення» від **жрети** «здійснювати жертвопринесення»; **вълхвованик** (1284 II 164) «чаклування, гадання» (**вълхвовати**); **въливленік** (1284 166) «чаклування, гадання» (**въливити** «чаклувати»); **освѣщеник** (1285–1291 VI 159) «пожертвування» (**освѣтити** «пожертвувати»); **да развергу въ притчах гаданія моя** (XIII ДЗ 53) від **гадати**; **да не буди рука твоя согбена на поданіє убогимъ** (XIII 56).

5. Утворення на позначення фізіологічних і психологічних процесів: **вкушеніє** (1074 СлРЯ II 205) «харчування» від **вкушати** «приймати їжу»; **моченіє** (1074 IX 281) «сечеспускання» (**мочити** «спускати сечу»); **сѣданіє** (1076 XXIV 19) «процес сидіння» (**сѣдати**); **лѣганіє** (XI VIII 187) «лежання» (**лѣгати**); **состарѣніє (сѣстарѣніє)** (XI XXVI 214) «старіння» (**состарѣти**); **глядатиє** (XI–XII IV 40) «споглядання» (**глядати**); **плеваніє (пльваніє, -ѣ)** (XII XV 81) «випорскування слини, харкотиння» (**плевати**); **взираніє** (XII–XIII II 152) «споглядання» (**взирати**); **дыханіє** (XII–XIII IV 396) «дихання» (**дыхати**); **зрѣніє (зърѣніє)** (XII–XIII VI 63) «дивитися на що-небудь» (**зрѣти**);

питание(-ье) (XII-XIII XV 58) «харчування» (*питати*); **мъжение (мъжение)** (1263 IX 145) «мруження» (*мжити* «мружитися від яскравого світла»); ...да ты славит вся страна и всяко **дыхание** человеѣче (XIII ДЗ 7).

б. Девербативи, що позначають процеси, пов'язані зі сферою трудової та професійної діяльності людини: **храненик** (1073 Ср III 1399) «нагляд»; «охорона» (XI) чи «дотримання» (XII) (*хранити*); **насѣваник** (1074 СДЯ V 206) «сіяння, сівба» (*насѣвати*); **ѡрѣзаник** (1097 Ср III 1260) «відсікання» (*ѡрѣзати*); **чьрпаник** (1097 1567) «черпання» (*черпати*); **ѡгасеник** (XI 263) «гасіння» (*ѡгасити*); **чьрвленик** (XI 1556) «фарбування» (пор. червленъ, червиту); **играник** (XII СДЯ III 443) «гра, забава» (*играти*); **изпъраник** (XII IV 87) «прання» (*изпърати*); **кованик** (XII 231) «кування» (*ковати*); *и ты людие стоятъ и ждуть отъверзениа дверей церковних* (XII ХД 108) «відчинення» (*отъверзати, отъверзати, отъверзати* «відчиняти»); **поклонение до земле** (XII ПВИ 200) «поклоніння» (*поклонити*); **плетеник** «плетіння» (к. XII СДЯ VI 425) (*плести* «плести»); **ловленик** (XII/XIII IV 422) «полювання» (*ловити*); **мѣшеник** (XII/XIII V 113) «замішування» (*мѣсити*).

7. Опрацьовані джерела реєструють значну кількість розглядуваних іменників на позначення переміщення, пересування: **посѣщение(-ье)** (1076 СлРЯ XVII 165) «відвідування» (*посѣтити* «відвідати»); *а от Аврама до исхожень Моисѣва* (1118/1377 ПВЛ 18) від *исхожати* «виходити»; *звѣздное хоженье* (1118/1377 94) «путь» (*ходити* «рухатися»); **блоужение** (XII СДЯ I 239) «мандрування» чи «помилка», «розпуста» (*блудити* «мандрувати», «помилатися»); **възитие** (XII СДЯ II 66) «сходіння» (*възити* «сходити»); **лѣтание** (XII СлРЯ VIII 216) «пересування в повітрі» (*лѣтати* «літати»).

8. Назви морально-етичних понять і відносин: **пращание** (1073 СлРЯ XVIII 141) «прощання, вибачення» (*пращати* «прощати, вибачати»); **погоубленик** (1096 СДЯ VI 499) «знищування» походить від *погоубити* «знищувати»; **досажение въменисте лица ею мое поклонение до земле** (XII ПВИ 200) «ображення, паплюження» від *досадити* «ображати, паплюжити»; **отместие творя дияволу** (XII Беседа 142) «помста» (*отместити* (*отмѣстити*) «помститися»); **отъиманик** (XII СДЯ VI 237) «забирання» (*отъимати* «забирати силою»); **порабощеник** (XII VII 211) «підкорення» пор. *поработити, порабощень* «підкорити»; **ѡничжененик** (1200 Ср1229) «приниження» від *ѡничжити*.

Отже, у словниковому складі давньоруськоукраїнської мови XI–XIII ст. активно вживалися віддієслівні іменники на **-ик**, **-ьк** зі значенням предметної дії. Ці форманти були досить продуктивними. За структурними ознаками девербативи словотвірної типу на **-тьє**, **-пъє** утворили багату й складну систему лексико-словотвірних груп, активно збільшувалася протягом усього періоду розвитку української мови.

ЛІТЕРАТУРА

1. Білоусенко П.І. Питання словотвірної потенції і реалізації формантів (на матеріалі суфіксів **-ик** та **-ство**) / П.І. Білоусенко // Нова філологія. – 2000. – №1(9). – С. 135–155.
2. Винокур Т.Г. О семантике отглагольных существительных на **-ние**, **-тие** в древнерусском языке / Т.Г. Винокур // Исследования по словообразованию и лексикологии древнерусского языка. – М. : Наука, 1969. – С. 3–28.
3. Мейе А. Общеславянский язык / А. Мейе. – М. : Изд-во вост. л-ры, 1951. – 491 с.
4. Нариси з історії українського словотворення (іменникові конфікси) / Петро Іванович Білоусенко, Ірина Опанасівна Іншакова, Ксенія Анатоліївна Качайло [та ін.]. – Запоріжжя–Кривий Ріг : ТОВ «ЛІПС» ЛТД, 2010. – 480 с.

5. Плющ М.Я. Граматика української мови : у 2 ч. / М.Я. Плющ. – Ч. 1. Морфеміка. Словотвір. Морфологія. – К. : Вища школа, 2005. – 286 с.
6. Brugmann K. Grundriss der vergleichenden der indogermanischen Sprachen. – В. II. Т. 1. – Strassburg, 1906. – S. 188–189.
7. Vondrak W. Vergleichend slavische Grammatik. – Gottingen, 1924. – XVIII. – 724 s.
8. Sławski F. Zarys słowotworstwa prasłowian'skiego // Słownik prasłowian'ski. – Wrocław. Warszawa. Krakow. Gdan'sk. – Т. 1–3. – 1974–1979.

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ ДЖЕРЕЛ

- Беседа** Беседа трех святителей // Памятники литературы древней Руси : XII век / вступит. статья Д.С. Лихачева; сост. и общ. ред. А.А. Дмитриева и Д.С. Лихачева. – М., 1980. – С. 136–147.
- ДЗ** Слово Даниила Заточника по редакциям XII и XIII вв. и их переделкам / подгот. к печати Н.Н. Зарубин. – Л. : Изд-во АН СССР, 1932. – 166 с.
- ПВИ** Повесть о Варлааме и Иосаафе // Памятники литературы древней Руси : XII век / вступит. статья Д.С. Лихачева; сост. и общ. ред. А.А. Дмитриева и Д.С. Лихачева. – М., 1980. – С. 198–225.
- ПВЛ** Повість временних літ за Лаврентіївським списком // Полное собрание русских летописей. Т. 1 : Лаврентьевская и Суздальская летописи по академическому списку. – М. : Изд-во Восточной литературы, 1962. – С. 1–286.
- СДЯ** Словарь древнерусского языка (XI–XIV вв.) / [гл. ред. Р.И. Аванесов]. – М. : Русский язык, 1988–2008. – Т. 1–7.
- СлРЯ** Словарь русского языка XI–XVII вв. – М. : Наука, 1975. – 2008. – Вып. 1–28.
- Ср** Срезневский И.И. Материалы для словаря древнерусского языка / И.И. Срезневский. – СПб, 1843–1912. – Т. 1–3.
- ХД** Житие и хождение Даниила Русьския земли игумена // Памятники литературы Древней Руси : XII век / вступит. статья Д.С. Лихачева; сост. и общ. ред. А.А. Дмитриева и Д.С. Лихачева. – М., 1980. – С. 198–225.

REFERENCES

1. Bilousenko, P.I. (2000), Pytannia slovotvirnoii potentsii i realizatsii formantiv (na materialii sufiksiv -i~ та -stvo), Question of the derivational potention and realization of formants (on the material of suffixes -i~ and -stvo), Nova fililohiia, №1(9), pp. 135–155.
2. Vinokur, T.G. (1969), O semantike otglagolnykh sushcestvitelnykh na –niie, -tiie v drevnerusskom yazyke, About semantic of nouns formed from verbs with flexes –niie, -tiie in Old Rus language, Researches about derivation and lexicology of Old Rus language, Nauka, Moscow, Russia, pp. 3–28.
3. Meie, A. (1951), Obshcheslavianskii yazyk, Common Slavic language, Izdatelstvo vostochnoi literatury, Moscow, Russia.
4. Narysy z istorii ukraiinskoho slovotvorennia (imennykovi konfiksy), Essays about Ukrainian derivation (confixes of noun), (2010), TOV «LIPS» LTD, Zaporizhzya, Kryvyi Rih, Ukraine.
5. Pliushch, M.Ya. (2005), Hramatyka Ukraiinskoi movy, Gramma of Ukrainian, in 2 parts, Part 1. Morfemics. Derivation. Morphology, Vyshcha shkola, Kyiv, Ukraine.
6. Brugmann, K. (1906), Grundriss der vergleichenden der indogermanischen Sprachen, B. II, T. 1, Strassburg, S. 188–189.
7. Vondrak, W. (1924), Vergleichend slavische Grammatik, Gottingen, XVIII. – 724 s.
8. Sławski, F. (1974–1979), Zarys słowotworstwa prasłowian'skiego, Słownik prasłowian'ski, Wrocław, Warszawa, Krakow, Gdansk, Vol. 1–3.

CONDITIONAL SYMBOLS

Беседа	Talking of three saintes, (1980), Moscow, Russia, pp. 136–147.
ДЗ	The word of Daniil Zatochnik by the redactions XII and XIII century and its variants (1932), Leningrad, Academy of Sciences of USSR.
ПВИ	Novel about Varlaam and Yosaaf, (1980), Moscow, Russia, pp. 198–225.
ПВЛ	The novel about time years by Lavrentiivsky list, (1962), Printing house of East literature, Moscow, Russia, pp. 1–286.
СДЯ	Vocabulary of Old Rus language (XI–XIV century), (1988–2008), Russian language, Moscow, Russia, Vol. 1–7.
СлРЯ	Vocabulary of Rus language (XI–XVII century), 1975, Nauka, Moscow, Iss. 1–28.
Ср	Sreznevskii, I. (1843–1912) Materials for vocabulary of Old Rus language, SPb., Russia, Vol. 1–3.
ХД	Life and walking of Daniil abbot of Rusland (1980), Moscow, Russia, pp. 198–225.

УДК 811.161.2'373.611'366

ДЕРИВАЦІЙНЕ НАПОВНЕННЯ ТИПОВОЇ СЛОВОТВІРНОЇ ПАРАДИГМИ ДІЄСЛІВ, МОТИВОВАНИХ ІМЕННИКАМИ НА ПОЗНАЧЕННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЗНАРЯДЬ

Кушлик О.П., к.філол. н., доцент

*Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка,
вул. Івана Франка, 24, м. Дрогобич, Україна*

oksana_kushlik@ukr.net

У статті визначено дериваційний потенціал типової словотвірної парадигми дієслів, утворених від іменників на позначення сільськогосподарських знарядь за допомогою суфікса **-и-**, простежено належність похідних одиниць до трьох словотвірних зон – субстантивної, вербальної і ад'єктивної. У межах кожної зони встановлено континуум словотвірних значень дериватів, з'ясовано інвентар словотвірних засобів для їхньої реалізації, окреслено здатність деяких дериватів виражати додаткові семантичні відтінки.

Ключові слова: словотвірна парадигма, словотвірна зона, словотвірне значення, словотвірний формант, твірна основа, семантична позиція, відсубстантивне дієслово, дериват, вербатив, девербатив, перфектив.

ДЕРИВАЦИОННОЕ НАПОЛНЕНИЕ ТИПОВОЙ СЛОВООБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ ПАРАДИГМЫ ГЛАГОЛОВ, МОТИВИРОВАННЫХ СУЩЕСТВИТЕЛЬНЫМИ СО ЗНАЧЕНИЕМ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОГО ОРУДИЯ

Кушлик О.П.

*Дрогобычский государственный педагогический университет
имени Ивана Франко, ул. Ивана Франко, 24, г. Дрогобыч, Украина*

В статье определён деривационный потенциал типовой словообразовательной парадигмы глаголов, образованных от существительных со значением сельскохозяйственного орудия с помощью суффикса **-и-**, прослежена принадлежность производных единиц к трём словообразовательным зонам – субстантивной, вербальной и ад'єктивной. В пределах каждой зоны установлен континуум словообразовательных значений дериватов, определён набор словообразовательных средств для их